

ബ്രാഹ്മണജീവിതത്തിന്റെ അലങ്കാരം - പവിത്രത

ഇന്ന് ബാപ്ദാദ വിശ്വത്തിലെ നാനാഭാഗത്തുമുള്ള തന്റെ വിശേഷപ്പെട്ട പുഷ്പരായ കുട്ടികളെ കാണുകയായിരുന്നു. മുഴുവൻ വിശ്വത്തിലും വെച്ച് വളരെ കുറച്ച് അമൂല്യരത്നങ്ങളാണ് പുഷ്പനീയരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നത്. പുഷ്പനീയരായ ആത്മാക്കൾ തന്നെയാണ്, വിശേഷിച്ചും വിശ്വത്തിലെ പ്രകാശമായിത്തീരുന്നത്. എങ്ങനെയാണോ ഈ ശരീരത്തിൽ പ്രകാശമില്ലെങ്കിൽ(ചൈതന്യം) ജീവനിലാത്തത്, അതുപോലെ വിശ്വത്തിനുള്ളിൽ താങ്കൾ പുഷ്പനീയരായ ലോകത്തെ പ്രകാശമായ താങ്കൾ ശ്രേഷ്ഠാത്മാക്കൾ ഇല്ലെങ്കിൽ വിശ്വത്തിനും മഹത്വമില്ല. സ്വർണ്ണമയുഗം അഥവാ ആദിയുഗം, സതോപ്രധാനയുഗം, പുതിയ ലോകം താങ്കൾ വിശേഷാത്മാക്കളാലാണ് ആരംഭമാകുന്നത്. പുതിയ വിശ്വത്തിലെ ആധാരമൂർത്തിയും പുഷ്പനീയ ആത്മാക്കളും താങ്കളാണ്. അപ്പോൾ താങ്കൾ ആത്മാക്കൾക്ക് എത്ര മഹത്വമാണ്. താങ്കൾ പുഷ്പാത്മാക്കൾ ലോകത്തിനുമുന്നിൽ പുതിയ പ്രകാശമാണ്. താങ്കളുടെ കയറുന്ന കല, വിശ്വത്തെയും ശ്രേഷ്ഠമായ കലയിലേക്ക് കൊണ്ടു വരാൻ നിമിത്തമാണ്. താങ്കൾ ഇറങ്ങുന്ന കലയിലേക്ക് വരുമ്പോൾ ലോകത്തിന്റെയും അദ്ധ്യക്ഷതയാണ്. താങ്കൾ പരിവർത്തനപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, വിശ്വവും പരിവർത്തനപ്പെടുന്നു. ഇത്രയും മഹാനും മഹത്വവുമുള്ള ആത്മാക്കളാണ്.

ഇന്ന് ബാപ്ദാദ സർവ്വകുട്ടികളെയും നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ബ്രാഹ്മണനാവുക അർത്ഥം പുഷ്പരാവുകയാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ബ്രാഹ്മൺ സൊ ദേവതയാകുന്നു, ദേവതകൾ അർത്ഥം പുഷ്പരാണ്. എല്ലാവരും ദേവതകളും പുഷ്പനീയരുമാണ്, എന്നാലും നമ്പർവൈസാണല്ലോ. ചില ദേവതകളുടെ പുഷ്പ വിധിപൂർവ്വവും നിയമിതവുമാണ്. ചിലരുടെ പുഷ്പ നിയമിതവും വിധിപൂർവ്വവുമായിരിക്കില്ല. ചിലരുടെ ഓരോ കർമ്മത്തിന്റെയും പുഷ്പയുണ്ടാകുന്നു. ചിലരുടെ ഓരോ കർമ്മത്തിന്റെയും പുഷ്പയുണ്ടാകുന്നില്ല. ചിലരുടെ പുഷ്പ വിധിപൂർവ്വം ദിവസേന അലങ്കാരത്തോടെയുണ്ടാകുന്നു. എന്നാൽ ചിലർക്ക് ദിവസേന അലങ്കാരമുണ്ടാകില്ല. മുകളിൽ മാത്രം കുറച്ച് അലങ്കരിക്കുന്നു, എന്നാൽ വിധിപൂർവ്വമല്ല. ചിലരുടെ മുന്നിൽ മുഴുവൻ സമയവും കീർത്തനങ്ങൾ ആലപിക്കുന്നു. ചിലരുടെ മുന്നിലാണെങ്കിൽ ഇടയ്ക്കിടെ മാത്രം. ഇതിനെല്ലാമുള്ള കാരണങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണ്? എല്ലാവരും ബ്രാഹ്മണർ എന്നു തന്നെയാണ് പറയുന്നത്. ജ്ഞാന-യോഗത്തിന്റെ പഠിപ്പും എല്ലാവരും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. എന്നിട്ടും ഇത്ര വ്യത്യാസമെന്താണ്? ധാരണ ചെയ്യുന്നതിൽ നമ്പർവൈസാണ്. എന്നിട്ടും ഏതു ധാരണയുടെ ആധാരത്തിലാണ് നമ്പർപ്രകാരമാകുന്നത്. അറിയാമോ?

പുഷ്പനീയരാകുന്നതിന്റെ വിശേഷ ആധാരം പവിത്രതയിലാണ്. എത്രത്തോളം സർവ്വ പ്രകാരത്തിലുള്ള പവിത്രതയും സ്വീകരിക്കുന്നുവോ, അത്രത്തോളം സർവ്വ പ്രകാരത്തിലും പുഷ്പനീയരാകുന്നു. ആരാണ് നിരന്തരം വിധിപൂർവ്വമായി ആദി അനാദി വിശേഷ ഗുണത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ പവിത്രതയെ സഹജമായും സ്വീകരിക്കുന്നത്, അവർക്കു മാത്രമേ വിധിപൂർവ്വം പുഷ്പ ലഭിക്കൂ. സർവ്വ പ്രകാരത്തിലുള്ള പവിത്രത എന്താണ്? ഏതെല്ലാം ആത്മാക്കളാണോ സഹജമായും സ്വതഃവേ ഓരോ സങ്കല്പത്തിലും വാക്കിലും കർമ്മത്തിലും എല്ലാവരുമായും സമ്പർക്കത്തിൽ വരുമ്പോഴും അതായത് ജ്ഞാനികളും അജ്ഞാനികളും, സർവ്വരുടെയും സമ്പർക്കത്തിൽ വരുമ്പോഴും പവിത്രമായ ദൃഷ്ടി, വൃത്തി, വൈഭവേഷ്ണിമയുടെ യഥാർത്ഥരീതിയിൽ സംബന്ധ-സമ്പർക്കം നിറവേറ്റുന്നത് - ഇതിനെത്തന്നെയാണ് സർവ്വപ്രകാരത്തിലുള്ള പവിത്രത എന്നു പറയുന്നത്. സ്വപ്നത്തിൽ പോലും സ്വയത്തെ പ്രതി അഥവാ അന്യാത്മാക്കളെ പ്രതി, സർവ്വ പ്രകാരത്തിലുള്ള പവിത്രതയിലും യാതൊരു കുറവും പാടില്ല. സ്വപ്നത്തിൽ പോലും ബ്രഹ്മചര്യം ഖണ്ഡിക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, ഏതെങ്കിലും ആത്മാവിനെ പ്രതി, ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിലുള്ള അസൂയയ്ക്കോ ആവേശത്തിനോ വശപ്പെട്ട് കർമ്മം അഥവാ വാക്കുകൾ പറയുകയാണെങ്കിൽ, ക്രോധത്തിന്റെ അംശരൂപത്തിലുള്ള പെരുമാറ്റമെങ്കിലും ഉണ്ടാവുകയാണെങ്കിൽ ഇതിനെ പവിത്രത ഖണ്ഡിച്ചു എന്നു തന്നെ പറയേണ്ടി വരുന്നു. അപ്പോൾ ചിന്തിക്കൂ, സ്വപ്നത്തിന്റെ പോലും പ്രഭാവം ഉണ്ടാകുന്നു എങ്കിൽ, സാകാരത്തിൽ ചെയ്യുന്ന കർമ്മത്തിന്റെ പ്രഭാവം എത്രത്തോളമുണ്ടാകുന്നു. അതിനാൽ ഖണ്ഡിക്കപ്പെട്ട മൂർത്തി ഒരിക്കലും പുഷ്പനീയമല്ല. ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഒരിക്കലും ഖണ്ഡിക്കപ്പെട്ട മൂർത്തികൾ വെക്കില്ലല്ലോ. ഇന്നത്തെക്കാലത്തെ മ്യൂസിയങ്ങളിൽ വെക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ അവിടെ ഭക്തി വരുന്നില്ലല്ലോ. കേവലം ഈയൊരു മഹിമ അവിടെയുണ്ടാകുന്നു, അതിപുരാതന മൂർത്തികൾ. മൂർത്തിയുടെ സ്ഥൂല അംഗങ്ങൾ ഖണ്ഡിക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, ഖണ്ഡിക്കപ്പെട്ട മൂർത്തി എന്നു പറയുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിലുള്ള പവിത്രത ഖണ്ഡിക്കപ്പെടുന്നു എങ്കിൽ അവർ പുഷ്പ പദവിയിൽ നിന്നും ഖണ്ഡിക്കപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെ നാനാഭാഗത്തുമുള്ള പവിത്രത വിധിപൂർവ്വമുണ്ടെങ്കിൽ പുഷ്പയും വിധിപൂർവ്വമായിരിക്കും.

മനസാ വാചാ കർമ്മണാ(കർമ്മത്തിൽ സംബന്ധസമ്പർക്കവും വരുന്നു), പിന്നെ സ്വപ്നത്തിലും പവിത്രത - ഇതിനെയാണ് സമ്പൂർണ്ണ പവിത്രത എന്നു പറയുന്നത്. പല കുട്ടികളും അലസതയിലേക്ക് വരുന്നത് കാരണം, മുതിർന്നവരെയും ചെറിയവരെയും ഈ കാര്യത്തിൽ പറഞ്ഞു ഫലിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു, എന്റെ ഭാവം വളരെ നല്ലതായിരുന്നു, എന്നാൽ വാക്കുകൾ അറിയാതെ അങ്ങനെയായി പോയി. അഥവാ എന്റെ ലക്ഷ്യം അങ്ങനെയായിരുന്നില്ല, എന്നാൽ അറിയാതെ സംഭവിച്ചു പോയി. ചിലപ്പോൾ ഇങ്ങനെയും പറയാറുണ്ട്, തമാശയ്ക്ക് പറഞ്ഞതാണ് അഥവാ ചെയ്തതാണെന്ന്. ഇതും ഒരു തരത്തിലുള്ള ന്യായീകരണമാണ്, അപ്പോൾ പൂജയും അതുപോലെ മാത്രമേ ലഭിക്കൂ. അപ്പോൾ പൂജാരിയും നിവൃത്തിയ്ക്കേ ക്കൊണ്ട് പൂജചെയ്യുന്നു. ഈ അലസത സമ്പൂർണ്ണ പൂജ സ്ഥിതിയെ സംഖ്യാക്രമത്തിലേക്ക് കൊണ്ടു വരുന്നു. ഇതും അപവിത്രതയുടെ കണക്കിൽ ശേഖരിക്കപ്പെടുന്നു. കേൾപ്പിച്ചല്ലോ - പൂജ പവിത്ര ആത്മാക്കളുടെ അടയാളങ്ങൾ ഇതെല്ലാമാണ് - അവരുടെ നാനാപ്രകാരത്തിലുള്ള പവിത്രതയും സ്വാഭാവികമായും സഹജമായും സദാകാലത്തേക്കും ഉണ്ടാകുന്നു. അവർക്ക് ചിന്തിക്കേണ്ടതായി വരില്ല, പക്ഷേ പവിത്രതയുടെ ധാരണ, സ്വതവേ തന്നെ യഥാർത്ഥ രീതിയിലുള്ള സങ്കല്പവും വാക്കും സ്വപ്നവുമെല്ലാം കൊണ്ടു വരുന്നു. യഥാർത്ഥം അർത്ഥം ഒന്ന് യുക്തിയുക്തം, രണ്ടാമത് യഥാർത്ഥം എന്ന വാക്കിന് അർത്ഥം - ഓരോ സങ്കല്പത്തിനും അർത്ഥമുണ്ടാകുന്നു. അവരുടെ ഒരു സങ്കല്പം പോലും അർത്ഥ രഹിതമായിരിക്കില്ല. അല്ലാതെ ഇങ്ങനെ അവർ പറയില്ല, അറിയാതെ പറഞ്ഞുപോയി, ചെയ്തു പോയി, സംഭവിച്ചു പോയി..... ഇങ്ങനെയുള്ള പവിത്ര ആത്മാക്കൾ സദാ ഓരോ കർമ്മത്തിലും അർത്ഥം ദിനചര്യയിലും യഥാർത്ഥവും യുക്തിയുക്തവുമായിരിക്കും. അതിനാൽ അവരുടെ ഓരോ കർമ്മത്തിന്റെയും പൂജയുണ്ടാകുന്നു. അതായത് മുഴുവൻ ദിനചര്യയുടെയും പൂജയുണ്ടാകുന്നു. അതിരാവിലെ എഴുന്നേൽക്കുന്നതു മുതൽ ഉറങ്ങുന്നതു വരെ ഓരോ കർമ്മത്തിന്റെയും ദർശനമുണ്ടാകുന്നു.

അഥവാ ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ദിനചര്യയ്ക്കനുസരിച്ചുള്ള ഏതെങ്കിലും കർമ്മം യഥാർത്ഥമായോ നിരന്തരമായോ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഇതിൽ വ്യത്യാസമുള്ളതിനാൽ പൂജയിലും വ്യത്യാസമുണ്ടാകുന്നു. ഉദാഹരണത്തിനായി ആരെങ്കിലും അമൃതവേളയിൽ എഴുന്നേൽക്കുന്ന ദിനചര്യ വിധി പൂർവ്വം ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, പൂജയിലും അവരുടെ പൂജാരി ആ വിധി തെറ്റിക്കുന്നു, അതായത് പൂജാരിയും സമയത്ത് എഴുന്നേറ്റ് പൂജ ചെയ്യില്ല. എപ്പോൾ വരുന്നു അപ്പോൾ ചെയ്യുന്നു. അഥവാ അമൃതവേളയിൽ ഉണർന്ന സ്ഥിതിയുടെ അനുഭവം ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, കഠിനമായി അഥവാ അലസതയോടെയാണ് ഇരിക്കുന്നതെങ്കിൽ, പൂജാരിയും അലസതയോടെ പൂജ ചെയ്യുന്നു. വിധിപൂർവ്വം പൂജ ചെയ്യില്ല. അങ്ങനെ ദിനചര്യയിലെ ഓരോ കർമ്മത്തിന്റെയും പ്രഭാവം പൂജ്യനീയരാകുന്നതിലും ഉണ്ടാകുന്നു. വിധിപൂർവ്വം ചെയ്യാതിരിക്കുക, ഏതെങ്കിലും കർമ്മത്തിൽ വിധിയുടെ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽ സംഭവിക്കുക, ഇതും അപവിത്രതയുടെ അംശത്തിൽ കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആലസ്യവും അലസതയും ഒരു വികാരം തന്നെയാണ്. എന്താണോ യഥാർത്ഥമായ കർമ്മമല്ലാത്തത്, അത് വികാരം തന്നെയാണ്. അപ്പോൾ അപവിത്രതയുടെ അംശമായി. ഇക്കാരണത്താൽ പൂജ പദവിയിലും നമ്പർവൈസാകുന്നു. അപ്പോൾ അടിത്തറ എന്താണ്? പവിത്രത.

പവിത്രതയുടെ ധാരണ അതിസൂക്ഷ്മമാണ്. പവിത്രതയുടെ ആധാരത്തിൽ തന്നെയാണ്, കർമ്മത്തിന്റെ വിധിയുടെ ഗതിയും ആധാരമായിരിക്കുന്നത്. പവിത്രത കേവലം വലിയ കാര്യങ്ങളുടെത് മാത്രമല്ല. ബ്രഹ്മചാരിയായിരുന്നു, നിർമ്മോഹിയായിരുന്നു - ഇതിനെ മാത്രമല്ല പവിത്രത എന്നു പറയുന്നത്. ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിന്റെ അലങ്കാരമാണ് പവിത്രത. അപ്പോൾ ഓരോ സമയവും പവിത്രതയുടെ അലങ്കാരത്തിന്റെ അനുഭൂതി തന്റെ മുഖത്തിലൂടെയും പെരുമാറ്റത്തിലൂടെയും മറ്റുള്ളവർക്ക് ഉണ്ടാകണം. ദൃഷ്ടിയിൽ മുഖത്തിൽ കൈകളിൽ കാലുകളിൽ സദാ പവിത്രതയുടെ അലങ്കാരം പ്രത്യക്ഷമായിരിക്കണം. ആരെങ്കിലും തന്റെ മുഖത്തിലേക്ക് നോക്കിയാലും തന്റെ മുഖഭാവത്തിലൂടെ അവർക്ക് പവിത്രതയുടെ അനുഭൂതിയുണ്ടാകണം. എങ്ങനെയോണോ മുഖത്തിലെ മറ്റു ഭാവങ്ങളെക്കുറിച്ച് വർണ്ണിക്കുന്നത്, അതുപോലെ അവർ ഇങ്ങനെ വർണ്ണിക്കണം, ഇവരുടെ മുഖത്തിലൂടെ പവിത്രത കണപ്പെടുന്നു. കണ്ണുകളിലും പവിത്രതയുടെ തിളക്കമുണ്ട്. മുഖത്തിൽ പവിത്രതയുടെ പുഞ്ചിരി. മറ്റൊരു കാര്യവും അവർ കാണപ്പെടരുത്. ഇതിനെയാണ് പറയുന്നത്, പവിത്രതയുടെ അലങ്കാരത്താൽ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട മുർത്തി എന്ന്. മനസ്സിലായോ? പവിത്രതയ്ക്ക് ഇനിയും ധാരാളം ആഴമേറിയ അർത്ഥങ്ങളുണ്ട്. അത് ഇനി വീണ്ടും കേൾപ്പിക്കാം. എങ്ങനെയോണോ കർമ്മത്തിന്റെ ഗതി ഗഹനമായത്, അതുപോലെ പവിത്രതയുടെ പരിഭാഷയും അതി ഗുഹ്യമാണ്. പവിത്രത തന്നെയാണ് അടിത്തറ. ശരി.

ഇന്ന് ഗുജറാത്താണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. ഗുജറാത്തിലുള്ളവർ സദാ ഭാരരഹിതരായി നൃത്തമാടിയും പാടിയുമിരിക്കുന്നു. ശരീരം എത്ര തന്നെ ഭാരിച്ചതാണെങ്കിലും അവർ ഭാരരഹിതരായി നൃത്തമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഗുജറാത്തിന്റെ വിശേഷതയാണ്, സദാ ഭാരരഹിതരായിരിക്കുക, സദാ സന്തോഷത്താൽ നടനമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുക, ബാബയുടെയും അവനവന്റെയും പ്രാപ്തികളുടെ ഗീതം പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുക. കുട്ടി

ക്കാലം മുതൽക്കു തന്നെ ആടുന്നതും പാടുന്നതും നല്ലതു തന്നെയാണ്. ബ്രാഹ്മണജീവിതത്തിൽ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? ബ്രാഹ്മണജീവിതം അർത്ഥം ആനന്ദത്തിന്റെ ജീവിതമാണ്. ഗർഭാന്യന്തം ചെയ്യുമ്പോൾ ആനന്ദത്തിലേക്ക് വരുന്നില്ലേ. അഥവാ ആനന്ദത്തോടെ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ കൂടുതൽ സമയം ചെയ്യാൻ സാധിക്കില്ല. ആനന്ദത്തിലും ലഹരിയിലും ചെയ്താൽ ഒരിക്കലും ക്ഷീണം അനുഭവപ്പെടുകയില്ല. അക്ഷീണമായിത്തീരുന്നു. അപ്പോൾ ബ്രാഹ്മണ ജീവിതം അർത്ഥം സദാ ആനന്ദത്തിലിരിക്കുന്ന ജീവിതമാണ്. സാധാരണ സ്ഥൂലമായ ആനന്ദം അവർ ആഘോഷിക്കുന്നു, താങ്കളുടെതാണെങ്കിൽ മനസ്സിന്റെ ആനന്ദമാണ്. സദാ മനസ്സ് ആനന്ദത്തിൽ ആടിയും പാടിയുമിരിക്കണം. മറ്റുള്ളവർ ഭാരരഹിതരായി ആടാനും പാടാനും മുള്ള അഭ്യാസിയാണ്. അപ്പോൾ ഇങ്ങനെയുള്ളവർക്ക് ഈ ബ്രാഹ്മണജീവിതത്തിലും ഡബിൾ ലൈറ്റാകുവാനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകില്ല. അപ്പോൾ ഗുജറാത്ത് അർത്ഥം സദാ ഭാരരഹിതരായിരിക്കുവാനുള്ള അഭ്യാസിയാണ്, വരദാനിയാണ്. അപ്പോൾ ഗുജറാത്തിലുള്ള മുഴുവൻ പേർക്കും ഈ വരദാനം ലഭിച്ചു - ഡബിൾ ലൈറ്റ്. മുരളിയിലൂടെയും വരദാനം ലഭിച്ചില്ലേ.

കേൾപ്പിച്ചല്ലോ താങ്കളുടെ ഈ ലോകത്ത് യഥാശക്തി, യഥാസമയം ഉണ്ടാകുന്നു. (യഥാ-തഥാ). ഇങ്ങനെയുള്ള ഭാഷകളൊന്നും തന്നെ വതനത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കില്ല. ഇവിടെ രാവു പകലുമെല്ലാം കാണേണ്ടതായി വരും. അവിടെ രാത്രിയില്ല, പകലില്ല. സൂര്യനുദിക്കുന്നില്ല, ചന്ദ്രനില്ല. എല്ലാത്തിലും ഉപരി. നിങ്ങൾക്ക് അങ്ങോട്ടല്ലേ വരേണ്ടത്. കുട്ടികൾ ആത്മീയ സംഭാഷണത്തിൽ പറഞ്ഞില്ലേ, ഇനിയും എപ്പോൾ വരേ.... ബാപ്റ്റാദ പറയുന്നു, താങ്കളെല്ലാവരും ഞങ്ങൾ തയ്യാറാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ, ഇപ്പോൾ തന്നെ ചെയ്യാം. പിന്നീട് എപ്പോൾ എന്നതിന്റെ ചോദ്യം തന്നെയില്ല. എപ്പോൾ മുഴുവൻ മാലയും തയ്യാറാകുന്നുവോ അപ്പോൾ. ഇപ്പോൾ പേരെടുക്കാൻ നോക്കിയാൽ 108 മുത്തിൽ തന്നെ ഏത് പേരെടുക്കണം വേണ്ട എന്നു ചിന്തിക്കേണ്ടതായി വരും. ഇപ്പോഴും 108 മുത്തുള്ള മാലയിൽ മുമ്പുള്ള അതേ പേരുകളായിരിക്കില്ല. മാറ്റമുണ്ടാകും. ബാപ്റ്റാദ ഇപ്പോൾ ഈ നിമിഷം കൈകൊട്ടുകയാണെങ്കിൽ, വളരെ പെട്ടെന്നു തന്നെ ആരംഭിക്കും - ഒരു വശത്ത് പ്രകൃതി, മറുവശത്ത് വ്യക്തികൾ. ബാബയ്ക്ക് വൈകിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. എന്നാൽ ബാബയ്ക്ക് എല്ലാ കുട്ടികളോടും സ്നേഹമുണ്ട്, ബാബയുടെ കൈപിടിച്ചാലല്ലേ എല്ലാവരെയും കൂടെ കൊണ്ടുപോകുവാൻ സാധിക്കൂ. ബാബയുടെ കൈയിൽ കൈകൊടുക്കുക അർത്ഥം ബാപ്സമാനമായിത്തീരുകയാണ്. താങ്കൾ പറയുന്നുണ്ടാകും, എല്ലാവർക്കും സമാനമാകുവാൻ സാധിക്കില്ലല്ലോ, എല്ലാവരും നമ്പർവണ്ണാവുകയില്ലല്ലോ. ഒന്നാം നമ്പർ മുത്തിനു പിറകെ രണ്ടാം നമ്പറായിരിക്കും. ശരി, ബാപ്സമാനമായില്ലെങ്കിലും, നമ്പർവൺ മുത്ത് സമാനം തന്നെയായിരിക്കും. മൂന്നാമത്തെ മുത്ത് രണ്ടാമത്തെ മുത്തിനെ പോലെയാകണം. നാലാമത്തെ മുത്ത് മൂന്നാമത്തെതിനു സമാനവും. ഇതുപോലെ സമാനമാവുകയാണെങ്കിലും മാല തയ്യാറാകുമല്ലോ. ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ഥിതി വരെക്ക് എത്തുന്നതിനെയാണ്, സമാനമാവുക എന്ന് പറയുന്നത്. 108 ാം നമ്പറിലുള്ള മുത്ത്. 107 നെ പോലെയെങ്കിലും ആകുവാൻ ശ്രമിക്കുമല്ലോ. അവരെപ്പോലുള്ള വിശേഷതയെങ്കിലും വന്നു എങ്കിൽ മാല തയ്യാറാകുന്നു. എന്തായാലും സംഖ്യാക്രമം തന്നെയാണ്. മനസ്സിലായോ? അപ്പോൾ ബാബ ചോദിക്കുന്നു, ഇപ്പോൾ ആരെങ്കിലും ഞങ്ങൾ തയ്യാറാണെന്ന് ഗ്യാരന്റി പറയുന്നവരുണ്ടോ? ബാപ്റ്റാദയ്ക്ക് സെക്കന്റ് മാത്രമേ എടുക്കൂ, ഒരു ദൃശ്യം സാധാരണ കാണിക്കാറില്ലേ - കൈകൊട്ടിയപ്പോഴേക്കും മാലാവകൾ പറന്നിറങ്ങി എന്ന്. ശരി.

നാനാഭാഗത്തുമുള്ള പരമപുഷ്പരായ ശ്രേഷ്ഠാത്മക്കൾക്ക്, സർവ്വ സമ്പൂർണ്ണപവിത്രതയുടെ ലക്ഷ്യം വരെ എത്തിച്ചേരുന്ന, തീവ്ര പുരുഷാർത്ഥികളായ ആത്മാക്കൾക്ക്, സദാ ഓരോ കർമ്മത്തിലും വിധിപൂർവ്വം കർമ്മം ചെയ്യുന്ന, സിദ്ധി സ്വരൂപരായ ആത്മാക്കൾക്ക്, സദാ ഓരോ സമയവും പവിത്രതയുടെ അലങ്കാരത്താൽ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട വിശേഷാത്മാക്കൾക്ക് ബാപ്റ്റാദയുടെ സ്നേഹസമ്പന്ന സ്നേഹസ്മരണകൾ സീകരിച്ചാലും.

പാർട്ടികളുമായുള്ള സംഭാഷണം -

1. വിശ്വത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠഭാഗ്യശാലികളെന്ന് സ്വയത്തെ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? മുഴുവൻ വിശ്വവും ഏത് ശ്രേഷ്ഠ ഭാഗ്യത്തിനു വേണ്ടിയാണോ വിളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്, ഞങ്ങളുടെ ഭാഗ്യത്തെ തുറന്നു തരു.... എന്ന് പറഞ്ഞ്, നമ്മുടെ ആ ഭാഗ്യം തുറന്നു കഴിഞ്ഞു. ഇതിനെക്കാളും വലിയ സന്തോഷമുള്ള കാര്യം എന്താണുണ്ടാവുക. ഭാഗ്യവിധാതാവ് തന്നെ തന്റെ പിതാവാണെന്ന ലഹരിയുണ്ടോ? പേര് തന്നെ ഭാഗ്യവിധാതാവാണെങ്കിൽ അവരുടെ ഭാഗ്യം എങ്ങനെയായിരിക്കും? ഇതിനെക്കാളും വലിയ ഭാഗ്യം എന്തെങ്കിലുമുണ്ടാകുമോ? അപ്പോൾ സദാ ഈ സന്തോഷമുണ്ടായിരിക്കണം, ഭാഗ്യം നമ്മുടെ ജന്മസിദ്ധ അധികാരമായിക്കഴിഞ്ഞു. ബാബയുടെ പക്കൽ എന്തെല്ലാം സമ്പത്തുണ്ടോ, കുട്ടികൾ അതിന്റെ അധികാരിയായിരിക്കും. അപ്പോൾ ഭാഗ്യവിധാതാവിന്റെ പക്കൽ എന്തായിരിക്കും ഉണ്ടാവുക? ഭാഗ്യത്തിന്റെ ഖജനാവ്. ആ ഖജനാവിനുമേലാണ് നിങ്ങളുടെ അധികാരം. അപ്പോൾ സദാ ആഹ്വാനം എന്റെ ഭാഗ്യം, ഭാഗ്യവി

ധാതാവായ ബാബ.... ഈ പാട്ട് പാടി സന്തോഷത്താൽ പറന്നുകൊണ്ടിരിക്കൂ. ആർക്കൊന്നോ ഇത്ര ശ്രേഷ്ഠ ഭാഗ്യമുള്ളത്, അവർക്ക് മറ്റെന്താണ് വേണ്ടത്? ഈ ഭാഗ്യത്തിൽ തന്നെ സർവ്വതും നേടിക്കഴിഞ്ഞു. ഭാഗ്യ ശാലിക്ക് ശരീരം, മനസ്സ്, ധനം, ജനം... സർവ്വതും ഉണ്ടാകും. ശ്രേഷ്ഠ ഭാഗ്യം അർത്ഥം അപ്രാപ്തി എന്ന ഒരു വസ്തു ഇല്ല. എന്തെങ്കിലും അപ്രാപ്തിയുണ്ടോ? നല്ല വീട് വേണം, നല്ല കാർ വേണം... അങ്ങനെയൊന്നുമില്ലല്ലോ... ആർക്കൊന്നോ മനസ്സിന്റെ സന്തോഷം ലഭിച്ചത്, അവർക്ക് സർവ്വ പ്രാപ്തികളും ലഭിച്ചു. അളവറ്റു വജനാക്കളല്ലേ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത്, അതിനു മുന്നിൽ കാറും വീടും എന്താണ്? അപ്രാപ്തി എന്നൊരു വസ്തുവില്ല, അത്രയ്ക്ക് ഭാഗ്യശാലികളല്ലേ. വിനാശി ഇച്ഛകൾ എന്തിനാണ്? ഇന്നുണ്ട്, നാളെയില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള ഇച്ഛകൾ വച്ചിട്ടെന്താണ് കാര്യം. അതിനാൽ സദാ അവിനാശി വജനാക്കളുടെ സന്തോഷത്തിലിരിക്കണം. അത് ഇപ്പോഴുമുണ്ട്, കൂടെ കൊണ്ടു പോവുകയും ചെയ്യും. ഈ വീടും കാറും പൈസയും മെല്ലാം കൂടെക്കൊണ്ടു പോകുന്നതല്ല. എന്നാൽ ഈ അവിനാശി വജനാവ് അനേക ജന്മത്തേക്ക് കൂടെക്കൊണ്ടുപോകുന്നു. ആർക്കും ഇതിനെ തട്ടിയെടുക്കാനോ കൊള്ളയടിക്കുവാനോ സാധിക്കില്ല. സ്വയം അമരണാവുകയും, വജനാവ് അവിനാശിയായത് ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ജന്മ-ജന്മാന്തരം ഈ ശ്രേഷ്ഠ പ്രാപ്തി കൂടെയുണ്ടാകും. എത്ര വലിയ ഭാഗ്യമാണ്. എവിടെയാണോ ഇച്ഛകളൊന്നുമില്ലാത്തത്, ഇച്ഛാമാത്രം അവിദ്യ... ഇത്രയ്ക്കും ശ്രേഷ്ഠ ഭാഗ്യമാണ് ഭാഗ്യവിധാതാവായ ബാബയിലൂടെ പ്രാപ്തമായത്.

2) സ്വയത്തെ ബാബയ്ക്ക് സമീപത്തിരിക്കുന്ന ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളാണെന്ന് അനുഭവം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? ബാബയുടെതായി മാറിക്കഴിഞ്ഞു എന്ന സന്തോഷം സദാ ഉണ്ടോ? ദുഃഖത്തിന്റെ ലോകത്തിൽ നിന്നും സുഖത്തിന്റെ ലോകത്തേക്ക് വന്നു കഴിഞ്ഞു. ലോകത്തിലുള്ളവർ ദുഃഖത്തിൽ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. താങ്കൾ സുഖത്തിന്റെ ലോകത്ത്, സുഖത്തിന്റെ ഊഞ്ഞാലിൽ ആടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എത്ര വ്യത്യാസമാണ്. മനുഷ്യർ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു, താങ്കൾ മിലനം ആഘോഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ സദാ തന്റെ സർവ്വ പ്രാപ്തികളെയും കണ്ട് സന്തോഷിക്കുന്നുണ്ടോ? എന്തെല്ലാം പ്രാപ്തമാക്കി എന്നതിന്റെ ലിസ്റ്റ് എടുക്കുകയാണെങ്കിൽ വളരെ നീളമേറിയ ലിസ്റ്റാണ്. എന്തെല്ലാം ലഭിച്ചു? ശാരീരികമായി സന്തുഷ്ടമാണ്, അപ്പോൾ പൂർണ്ണ ആരോഗ്യശാലിയാണ്. മനസ്സിൽ ശാന്തി ലഭിച്ചു എങ്കിൽ ശാന്തി മനസ്സിന്റെ വിശേഷതയാണ്. ധനത്തിൽ ഇത്രയും ശക്തി ലഭിച്ചു, ഇതിലൂടെ റൊട്ടിയും ദാലും (ചപ്പാത്തി പരിപ്ലവക) 36 പ്രകാരത്തിലുള്ള ഭക്ഷണത്തിനു സമാനം അനുഭവപ്പെട്ടു. ഈശ്വര സ്മൃതിയിൽ കഴിച്ചാൽ ദാൽ-റൊട്ടി എത്ര ശ്രേഷ്ഠമായി അനുഭവപ്പെടുന്നു. ലോകത്തിലെ 36 പ്രകാരത്തിലുള്ള ഭക്ഷണമാണോ, അതോ താങ്കളുടെ ദാൽ-റൊട്ടിയാണോ ഏതാണ് ശ്രേഷ്ഠമായി അനുഭവപ്പെടുന്നത്? റൊട്ടിയും ദാലുമല്ലേ നല്ലത് എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അത് പ്രസാദമല്ലേ. ഭോജനം ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ ഓർമ്മയിലല്ലേ ഉണ്ടാക്കുന്നത്. ഓർമ്മയിൽ കഴിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് പ്രസാദമായി. പ്രസാദത്തിന് മഹത്വമുണ്ട്. താങ്കളെല്ലാവരും ദിവസേന പ്രസാദമല്ലേ കഴിക്കുന്നത്. പ്രസാദത്തിൽ എത്ര ശക്തിയാണുണ്ടാകുന്നത്. അപ്പോൾ ശരീരം മനസ്സ് ധനം മുന്നിലും ശക്തി വന്നു കഴിഞ്ഞു അതിനാലാണ് പറയുന്നത്, അപ്രാപ്തി എന്നൊരു വസ്തുവില്ല ബ്രാഹ്മണരുടെ വജനാക്കളിൽ. അപ്പോൾ സദാ ഈ പ്രാപ്തികളെ മുന്നിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് സന്തോഷത്തോടെയിരിക്കൂ, ഹർഷിതമായിരിക്കൂ... ശരി.

വരദാനം - കർമ്മത്തിലൂടെ ഗുണങ്ങളെ ദാനം ചെയ്യുന്ന ഡബിൾലൈറ്റ് ഫരിസ്തയായി ഭവിക്കട്ടെ.

ഏതു കുട്ടികളാണോ കർമ്മണാ ഗുണങ്ങളെ ദാനം ചെയ്യുന്നത്, അവരുടെ മുഖവും പെരുമാറ്റവും രണ്ടും ഫരിസ്തകളേപ്പോലെ കാണപ്പെടണം. അവർ ഡബിൾ ലൈറ്റ് അർത്ഥം പ്രകാശമയമായ ഭാരരഹിതമായ അനുഭൂതി ചെയ്യുന്നു. അവർക്ക് യാതൊരു ഭാരവും അനുഭവപ്പെടുകയില്ല. ഓരോ കർമ്മത്തിലും സഹായത്തിന്റെ അനുഭൂതിയുണ്ടാകുന്നു. ഒരു ശക്തി സ്വയത്തെ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകുന്നതുപോലെ. മഹാദാനിയായതിനാൽ ഓരോ കർമ്മത്തിലൂടെയും അവർക്ക് സർവ്വരുടെയും ആശീർവാദവും സർവ്വരിൽ നിന്നും വരദാനങ്ങളുടെ പ്രാപ്തിയുടെ അനുഭൂതിയും ഉണ്ടാകുന്നു.

സ്നോഗൻ - സേവനത്തിൽ സഫലതയുടെ നക്ഷത്രമായി മാറൂ, ദുർബലരായല്ല.